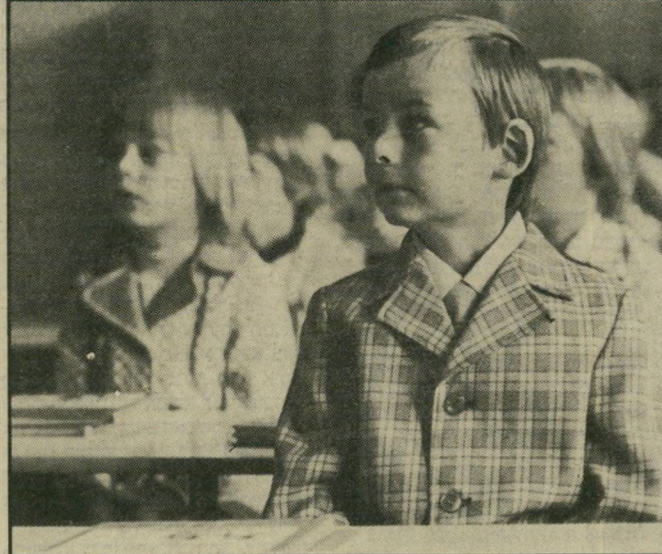

צעירים בגרמניה המזרחית: תזמורת. הנוער הגרמני החופשי כמו בדיחה יהודית ישנה

המילחמה בויהום הסביבה, המאבק לצדק סוציאלי ודברים טובים אחרים. זוהי תנועה אנתנטית גדולה, שצמחה מלמטה. אחד מביטוייה הוא מיפלגת הירוקים, שהפכה למיפלגה השלישית בגודלה במדינה.

תנועת השלום הגרמנית קיבלה צביון אנטי-אמריקאי חריף, ועל כן הוחשדה לא פעם כאילו היא פועלת בשליחות הסובייטים. אך מחוץ לסוכנים הקומוניסטיים, שחררו אליה מדרך הטבע, זוהי תנועה גרמנית

תלמיד בגרמניה המזרחית עדיין: גרמניה האמיתית?

אמיתית. היא מתנגדת למה שנראה לה כניסיון של מדינה זרה — ארצות הברית — להילחם למען המטרות האנטי-גרמניות שלה על ארמת גרמניה, תוך סיכון חייו ורכושו של העם הגרמני.

לסחר הזה יש שורשים עמוקים מאוד בהיסטוריה הגרמנית.

באותה שעה עצמה קמה תנועה דימה בגרמניה המזרחית. היא בולטת פחות, מפני שהיא צומחת בתוככי מישור דיקטטורי.

גרמניה המזרחית עגיה משכנתה המערבית, כי הסובייטים לא השקיעו בה רבר, בניגוד לאמריקאים בצד שלהם. להיפך, המזרחיים נאלצו לעבוד עבודת-פרך כדי להשביע את הדוב הרוסי.

בכל זאת הפכה גרמניה המזרחית מעצמה כלכלית, אחת מעשר הגדולות בעולם, ורמת-המחיה בה עלתה בהתמדה. ככל שהתעצמה, כן גדל בה הבוז לאחות הסובייטית, הבלתי-יעילה והכושלת מבחינה כלכלית.

לקומוניסטי גרמני קשה לשכוח כי

הצבאיים. הצבא המזרחי רומה לי וורמאכט יותר מאשר הצבא המערבי, בעל הגיונים האמריקאיים. מבחינת הריכור, הלבוש, האוכל, הספרות ו המוסיקה — המזרח קשור יותר לעבר הגרמני, הטרנס-נאצי, מאשר המערב. יש לכך גם סיבה פסיכולוגית. כי מערב שלט במשך דור רגש-האשם על פישעי הנאצים. המזרח, לעומת זאת, ראה בעצמו המשך למיפלגה הקומוניסטית, שהתנגדה להיטלר ככל שנות שילטונו. אף שהקומוניסטים הגרמניים היו מעטים, וההתנגדות קלושה, התבססה גרמניה המזרחית על זיכרון היסטורי זה. על כן לא נית קה את עצמה מן העבר, כפי שקרה במערב, וגם לא שילמה שילומים לישראל.

אחרי 40 שנה מרגישים כנראה רבים בגרמניה המזרחית שהגיעה הי שעה להרים ראש ולתבוע מידה של עצמאות. אחרי שיוגוסלאוויה וסין הקומוניסטיות הלכו ברכים עצי מאיות, ואחרי שרומניה החלה מנהלת מדיניות עצמאית, ואחרי השינויים

שחלו בהונגריה וכפולין, החלו גם אנשי גרמניה המזרחית להשתנות. הנטייה הטיבעית היא להת

חייל מזרח-גרמני (מומוז) וחיילים סובייטיים בברלין המזרחית בוז לסובייטים הכושלים

היא פרוצה מכל עבר לפני שכנותיה החוקות.

לשכנים אלה היה תמיד איני טרם חזק מאוד למנוע או, אי חזרה של גרמניה, לטסח בגרי מניה פילוג ופירוד, כדי למצוא על אדמתה סוכנים וגרורים.

קרב אל האחים ממערב לגבול השותת-דם, אותם שהעיתונות הסובייטית התחילה להתקוף בשבועות האחרונים בסיגנון הפרוע ביותר כמי שמבקשים "נקמה", וכמי שמבקשים להקים את הרייך הרביעי.

גרמניה מעל לכל

בשביל גרמני, המעורה בהיסטוריה של עמו, אין חידוש כמצב הזה. כל זה כבר קרה בעבר, ולא פעם אחת.

יש בעבר הגרמני מעין מחזוריות היסטורית. כשם שההיסטוריה היהודית מכירה את המחזור של גלות-תקומה-התאבדות-חורבן-גלות, כך מכירה היסטוריה הגרמנית את המחזוריות של חלוקה-שיעבוד-שיחורור-איחוד-ניצחון-התמוטטות-חלוקה.

גרמניה היתה האומה הגדולה האחרונה באירופה שהגיעה לאחורות לארץ מית (מלבר איטליה). בשעה שספרד, צרפת, בריטניה ורוסיה היו מאוחדות מזמן, והקימו אימפריות גדולות, עדיין היתה גרמניה מחולקת לעשרות ממלכות ונסיכויות, כפסיפס מטרף, חסר סדר והגיון.

כמו גורל כל העמים, געוץ גורלה של גרמניה בגיאוגרפיה. גרמניה שוי כנת בלב אירופה. אין לה גבולות טיבעיים, המצויידים במחסומי-טבע כמו הרים גבוהים, מידבריות וימים.

יתר על כן, בגלל תנוחת גרמניה, שהיא ברובה מישור גדול במרכז אי-רופה, היה נוה לכל עמי אירופה ללחום את מילחמותיהם על אדמתה. לשיאה הגיעה הטרגדיה הזאת במלחמת שלושים-השנים (1618 עד 1648), שהיתה לא רק מילחמת-אחים גרמנית, אלא גם מילחמה בין כל מתחריה ושכניה של גרמניה, ששלחו את צבאותיהם להילחם על אדמתה. בר צלוישים השנים הנוראות היתה גרמניה כולה עיי-הרבות, שלישי העם הגרמני הושמד ושני שלישים משיטחה הוחרבו. אסון זה השאיר בתודעה הגרמנית צלקת עמוקה, בדומה לי-טראומה של השואה כנשמה היהודית.

מסקנת הגרמנים, אחרי טראומה זו, היתה: יש לאחד את גרמניה ולהקים צבא חזק, שיהיה מסוגל להגן על האדמה הגרמנית מכל עבר ולהוות מעין מחסום חי, במקום הר וים. משימה כפולה זו נפלה, בדרך הטבע, על השבט הגרמני הגדול ביותר: פרוסיה. המלך הפרוסי, איש-המילחמה פרייריך הר גדול, הפך לסמל ההיסטורי של מגמה זו.

למרות זאת עברו יותר מ-200 שנה,